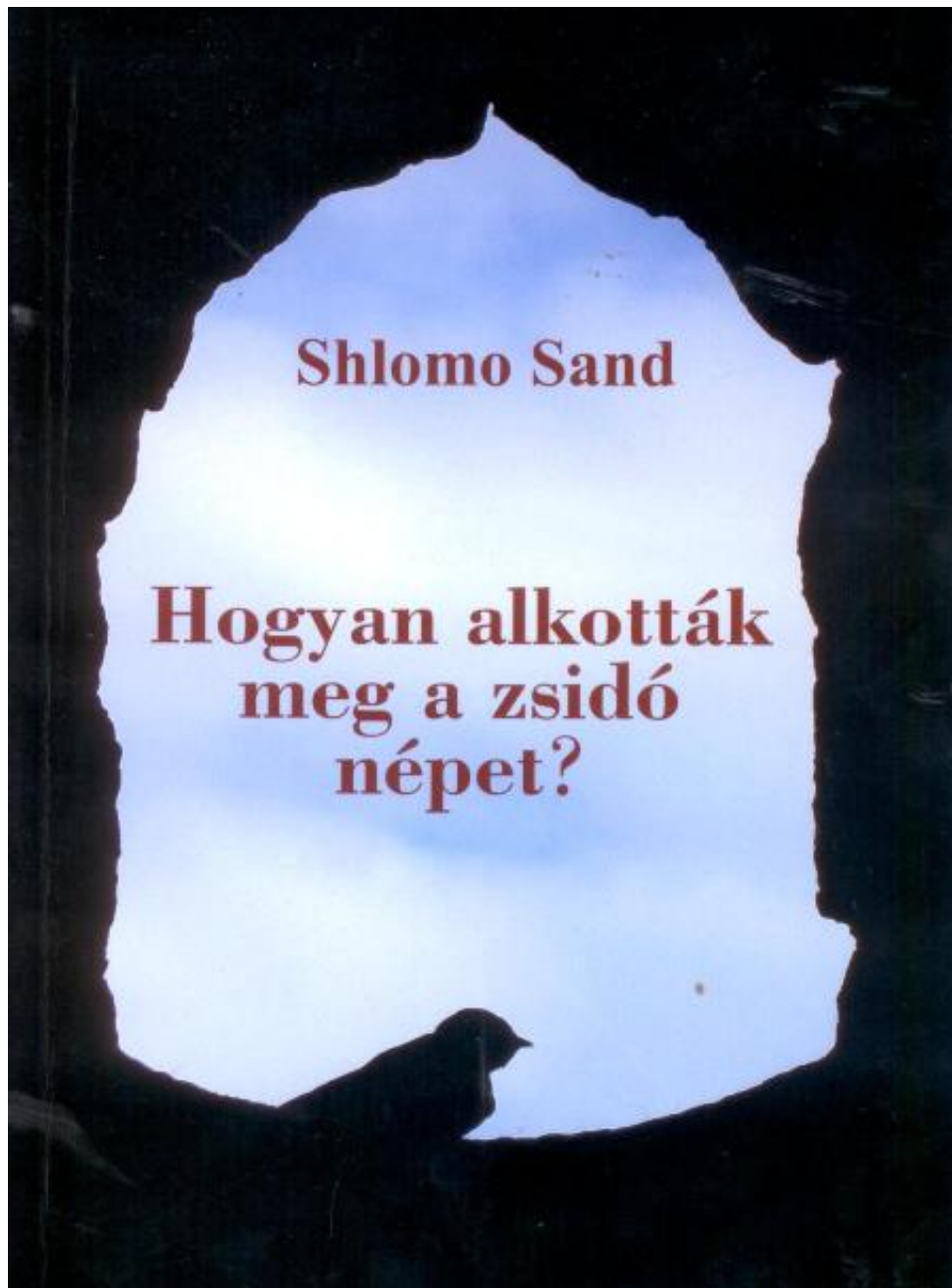

Hogyan alkották meg a zsidó népet?
Shlomo Sand

» Eredeti cím: The Invention of the Jewish People

- » Fordító: Speidl Blanka
- » Borítóterv: Orosz Adél
- » Oldalszám: 468 p.
- » Borító: papírkötés
- » ISBN: 978-963-662-316-6
- » Kiadás éve: 2010

Ajánló

A „mítoszromboló”, a legjobb történelmi szakkönyv francia díját elnyerő szerzőről Tony Judt, a neves történész így nyilatkozik:

„...az egyedülálló és kivételes sorsú – elűzött, elszigetelt, vándorló, majd végül jogos földjére hazatérő – nép elfogadhatatlan mítosza helyett a zsidóság történetének új olvasatát tárja elénk, amely meggyőzően illeszkedik az egész emberiség történelmébe. Lelepleződik a – más népekéhez hasonlóan – öncélú és nagyrészt kitalált zsidó múlt, amely oly sok konfliktust eredményezett a jelenben. Mindenkinek, aki érdeklődik a Közel-Kelet iránt, el kell olvasnia ezt a könyvet.”

*"E könyv megírása nélkül
nem lettem volna képes
továbbra is Izraelben élni."*

Shlomo Sand könyve forradalmi újdonság a Közel-Kelettel foglalkozó politikatörténeti művek körében, hiszen a történészprofesszor "mítoszromboló" művében aktuálpolitikai kérdésekről, valamint ezek vélt és valós gyökereiről ír szakértelemmel, ám közérthetően, olvasmányosan. A mű mottója *"E földre érkező menekültek emlékére, és azokéra, akik elhagyni kényszerültek"* tükrözi a szerző érzékeny, ám objektivitásra törekvő látásmódját.

Húsz nyelvre fordították: a héber, angol, német, francia és orosz kiadás bestseller lett. Izraelben a politikai helyzet ellenére 19 hétig vezette az eladott könyvek listáját.

A szerző szerint Izrael fennmaradását csak az biztosítja, ha állampolgárainak országává válik, amelyben a palesztinok is egyenlő jogokkal és lehetőségekkel rendelkeznek.

Díjak: 2009: Prix Aujourd'hui (a francia újságírók díja a legjobb történelmi szakkönyv kategóriájában, 2010: Jewish Quarterly Wingate Prize jelölés.

Shlomo Sand 1946-ban született egy Linz melletti menekülttáborban, holokauszt túlélő szülők gyermekeként. A hatnapos háború idején töltötte katonai szolgálatát. Történelmi Phd fokozatát Párizsban szerezte, Izraelbe hazatérve a Tel-Avivi Egyetem professzora lett. Vendégtanárként adott elő a párizsi Társadalomtudományok Főiskoláján (École des hautes études en sciences sociales) és vendégkutató volt a University of California, Berkeley-n.

"Minden bizonnyal az év egyik legbátrabb könyve"

Terry Eagleton, Times Literary Supplement

"Shlomo Sand... az egyedülálló és kivételes sorsú - elűzött, elszigetelt, vándorló, majd végül jogos földjére hazatérő - nép elfogadhatatlan mítosza helyett a zsidóság történetének új olvasatát tárja elénk, amely meggyőzően illeszkedik az egész emberiség történelmébe. Lelepleződik a -más népekéhez hasonlóan - öncélú és nagyrészt kitalált zsidó múlt, amely oly sok konfliktust eredményezett a jelenben. Mindenkinek, aki érdeklődik a Közel-Kelet iránt, el kell olvasnia e könyvet." Tony Judt

"Sand... az egész nemzetközi közösséget kihívás elé állítja kijelentésével, amely szerint a zsidók sem genetikailag, sem másképpen nem alkotnak 'népet' ... Legmegszívlelendőbb állítása az, hogy Izraelnek a nyugati demokráciákhoz hasonlóvá kell válnia és sokkal kevesebb figyelmet szentelnie az etnikai tisztaságnak." Newsweek

"Erőteljes cáfolata mindazon érveknek, amelyek szerint Izraelnek erkölcsi joga, hogy magát nyilvánvalóan és kizárólagosan zsidó társadalomnak nyilvánítsa, amelyben a nem-zsidók, mint például a palesztinok kulturálisan és politikailag is peremre szorítottak."

Max Hastings, Sunday Times

Könyvajánló:

„Hogyan alkották meg a zsidó népet?”

A napokban látogatott hazánkba Dr. Shlomo Sand, a Tel Aviv Egyetem történészprofesszora, hogy a magyar közönségnek is bemutassa a Kairosz Kiadó jóvoltából immár magyarul is olvasható - 19 nyelvre lefordított -, „Hogyan alkották meg a zsidó népet?” című vastag tanulmánykötetét, amely 2008-as megjelenése óta alighanem a legnagyobb száma a cionista politika szemében. Könyve megírására elmondása szerint az inspirálta a professzort, hogy

képtelen volt tovább nézni azt a rendszerré épített történelmi, kulturális és politikai hazugságöszönt, amellyel Izrael Állam a maga létét, identitását és jogosultságát próbálja igazolni. Bevezetőjében ezt írja: „E könyv megírása nélkül nem lettem volna képes továbbra is Izraelben élni. Nem hiszem, hogy a világot könyvek változtatják meg, de amikor a változás elkezdődik, az emberek új könyvek után kutatnak. Talán jóhiszemű a feltételezés, de azt remélem, hogy a jelen mű ezek közé tartozik.”

Könyvében - ahogy arra a címéből is következtetni lehet - Dr. Sand nem kevesebbet állít, minthogy a zsidó nemzet fogalma, vagyis a cionizmus, amely alibiként szolgált Palesztina 1948-as megszállására, nem más, mint egy alig száz évvel ezelőtt kitalált mítosz.

Állítását, azzal támasztja alá, hogy a zsidókat soha sem űzték ki a Szent Földről, s a mai zsidók többségének nincs semmiféle történelmi kapcsolata azzal a földdel, amelyet ma Izraelnek neveznek. A rómaiak általi kiűzetés egyetlen „bizonyítékául” ugyanis csak a Bibliában leírt történet szolgál, amelynek történelmi hitelességére adni egyszerien szólva is képtelenség. Ezen kívül viszont semmiféle írásos dokumentum nem létezik erre a feltételezett esetre. Sand számára nem kétséges: ügyes és okos cionisták találták ki azt a zsidó népet, amelyre hivatkozással Izrael Állam meghozza törvényeit, s amelyekkel - többek között - jogot formálhat az ottani őslakos nép szisztematikusan kiirtására a világ szeme láttára (és szégyenére).

Dr. Sand fő érve szerint száz évvel ezelőtt a zsidók csak a közös vallás alapján tekintették magukat zsidóknak. A XX. század elején a cionisták (élükön Theodor Herzl-lel) azonban elvetették ezt a nézetet, és egy nemzeti történelem megalkotásához láttak, amely arra a kitalált állításra épült, hogy a zsidók a vallástól függetlenül is önálló népként léteztek. A zsidók vallási alapú meghatározása alapján azonban, a judaizmus eszméjétől idegen az a gondolat, hogy a zsidóknak vissza kell térniük az Ígéret Földjére. Ennek hagyományát egyébként a Neturei Karta nevű ultra-ortodox zsidó szervezet ápolja, s következetesen képviseli azt palesztin párti tüntetések és egyéb lobbitevékenységek formájában. Sand szerint „a cionizmus megváltoztatta Jeruzsálem gondolatát. A cionista mozgalmat megelőzően, a szent helyek a vágyakozás helyeit jelölték meg, nem pedig a tényleges lakóhely lehetőségét. A zsidók kétezer évig nem azért maradtak távol Jeruzsálemtől, mert oda nem volt lehetőségük visszatérni, hanem amiatt, mert vallásuk megtiltotta nekik az oda való visszatérést a messiás eljöveteléig.”

Shlomo Sand könyve a maga tudományos igényességével és alaposágával állít kérdőjelet, a zsidósággal kapcsolatos összes alapvetőnek tartott identitásbeli (nép?, nemzet?, vallás?, etnikum?), származási (askenázi, kazár, spanyol, jemeni, berber, görög, szláv, német zsidótípusok), illetve történelmi mesék és realitások (Mózes, Dávid alakja, kivonulás Egyiptomból) mellé, szembesítve ezeket egymással, hogy végül rámutasson: a szekularizálódott, vallását nem folytató, héberül nem tudó, a zsidó hagyományokat nem követő zsidó - vagyis Izrael Állam lakóinak cirka 80%-a! - valójában nem tekinthető zsidónak.

Miért is? A zsidók közötti legfőbb összekötő kapocs ugyanis a zsidó vallás, ami azonban a szekularizálódott világban elgyengült. Példával élve: a magyar akkor is magyar, ha ateista, hiszen Magyarországon él, magyarul beszél, magyar ételeket eszik, magyar hagyományok szerint viselkedik, s adott esetben magyar értékrendek szerint is gondolkodik. De mitől zsidó

egy jemeni arab, egy ateista szovjet menekült, vagy egy, az USA-ból Izraelbe „hazatelepült”, szekularizálódott pénzember? Mi a közös bennük? „A zsidóság mindig is jelentős vallási kultúra volt, amely azonban sokfélesége miatt nem tekinthető különös vándorló népnek” -

nyomatékosítja Sand, aki önmagát is második generációs vallástalannak nevezi. „Izrael Államban már az olyan vallástalan zsidók vannak túlsúlyban, akik nem hisznek Istenben, de hisznek abban, hogy Isten nekik adta Izraelt!” - vélekedik Sand.

E tanulmánnyal pedig igazolást nyernek azok az állítások, miszerint ilyen égbekiáltó hazugságokra épül a velejéig erőszakos, despotikus, fajgyűlölő izraeli politika, ahol a mai napig nem köthet törvényes házasságot egy zsidó egy nem zsidóval, illetve a hazatérési törvény néven ismert fajtörvény értelmében nem telepedhet le Izraelben nem zsidó! Sand pedig egyenesen leszögezi: „a cionistáknak az Ószövetség, valamint a zsidó nép száműzetésének emlékezte nélkül nem lett volna jogalap az arab Jeruzsálem bekebelezéséhez”.

A rendkívül alapos és megalapozott tanulmány olvasása után, a tények tekintetében pedig nincs okunk kételkedni abban, hogy ez a könyv a változás könyve lesz, a tisztánlátási igénnyel fellépő XXI. század könyve. Ezt annál is inkább hihetjük, mert valójában nem előzmények nélküli húrokat penget Sand, gondoljunk csak Fred Leuchter, David Irving, David Cole, Dr. David Duke tényfeltáró kutatásaira, vagy éppen Roger Garaudy másfél évtizede világot látott, híres munkájára, Az izraeli politikát megalapozó mítoszokra. A trouville, mivel Sand (David Colehoz hasonlóan) maga is zsidó.

Sand a könyvbemutatója végén egy nagyon érdekes, groteszk ellentmondásra is felhívta a figyelmet: száz éve, de még tíz éve is az volt „antiszemita”, fajgyűlölő, aki a zsidókat, mint külön fajt merte felfogni. Napjainkban, Izraelben és az USA-ban már az számít antiszemitának, aki kételkedik a zsidó genetikusok új - némileg a sztalinista Liszenkót idéző - eredményeiben: a zsidógén létezésében, vagyis abban, hogy a zsidó igenis egy külön faj! Sand szerint erre a mítoszra azért van szüksége Izraelnek, hogy az elszekularizálódott vallás helyett legyen valami olyan egyetemes, kétségbe nem vonható összekötő kapocs a hihetetlenül tarka, soknyelvű, elűtő kultúrájú és múltú „zsidó nemzet” tagjai között, amire, mint közös nemzeti sajátságra hivatkozni lehet. Shlomo Sand meg van győződve arról, hogy ez utóbbi megint csak egy tudományos blöff, amelyet Izrael érdekében felkaroltak az Amerikában élő zsidók, s ahol az ottani sajtó már szinte naponta emlegeti, mint tényt. „Természetesen zsidógének nincsenek, de ha mértékadó genetikai körök mégis bebizonyítanák, hogy vannak, akkor nyilvánosan visszavonom és elégetem ezt a könyvet. Ezt megígérhetem”.

<http://ellenkultura.info/konyvajanelo-„hogyan-alkottak-meg-a-zsido-nepet”.html>